

wak zny Sswjet pomharz nemože? To je schak jene Wobkwyetsenje, so won je stymy hubenymy, kudymy a srudnymy Ludžymy sje nemjeni, hewak by won je tak czinił, jako my, dyž bes Łoshta a njewni smy, dyž tedom shtu pschindže, a febi mješto wot nas žada a mjecz chze, da nikomu žane dobre Sstowo nedamy. To Krystus neczini, ton Wusadny hjescheže swoj Ert neje prawje wottewrit, da hižom tu Krystus je, dotknyje ho jeho a praji: So chze jemu rad pomharz, a tejšch pomha.

Tajka Dobročiwosť dyrbi nas niz jeno ktemu wabicz, so bychmy we naschej Rusy tejšch pola njeho Pomoz pyttali, a ho nadžijeli, so nas nebudže wopuschycziz, ale so by nas to tejšch ktemu nawabito, so bychmy tajku Lubosť a Pšechželnosť, tejšch naschemu Blischemu wopokasali, a we tajkim Sskutku, runje kaj Krystus, na nic o druhe neladali, hacž na tu Poštuschnosť Božu, a teho Blisheho Rusu a Poljepšowanje. Pšchetoz Krystus se swojej Pomozu nepytta ani Čez ani Kubta, won jeno samolutzžo na to lada, so ton hubeny Čzlowek tajkej Pomozy potreba, a so pšches to Boža Čez pyttana, a jemu Poštuschnosť wopokasana budže. Stem pak ty Bohu nekuzišch, dyž ty mjekmu Dobrotu wopokazješch, so by tebi sažo služil, pšchetoz stem febi ty sam služišch. Shtuž pak chze Bohu a swojemu Blischemu prawje služicz, ton neladaj na swoj Wuzitk, ale jeno na tu Rusu, kotraž tudy je, a so chze je

Boh mjecz, a je to tak pschikasał, so ne bychmy nascheho Blisheho we Rusy wostajili, dy bychmy tejšch niz tak welje Wuzitka wot teho mjeli, jako Sstomiczka wunese, haj dy bychmy tejšch ton najwetschi Medžak steho mjecz dyrbeli. Kajž my we jenej druhej Hystoriji widžimy, jako Krystus džesacz wusadnych wucziszzi, a ho jeno jedyn wroczi, a ho jemu sa tajku Dobrotu džakowasche, czi drusy džeweczjo pak jeno na njeho nepoladachu. Mjetk derje Krystus tajki Medžak predy widžishe, won pak teho Medžbu nima, dokelž pak jeho prošča, pomha jim, a to druhe poruczi won Bohu.

Runje to možemy wot teje Lubosťje prajicz, kotruž won pšches ton drubi Džiw, na tym Hetmani wopokasa. Wschitko to radnuje Krystus na to, so by Boža Nada a Dobrota kwalena, a tym kudym Čzlowekam we jich Rusy pomhane bylo. To rjeka jena prawja Lubosť, kotraž na niczo druhe nelada, hacž jeno na Bože Sstowo a Pšchikasnju.

Jon Hecempel teje Wjern, je tejšch jara wulzyschje rjana, so ton wusadny Čzlowek, kotruž hewak po tym Sskonju, bes Ludži nekmejjesche hicz, a blisko smimi reczeč a hinał czinicz, ho ktemu Knesej Krystuskej bewschitkej Bojosťje namaka, pšched nim delje panje, a prošy: Aneze! chzejšchli, da možesch ty me wucziszicz. Tudy wobodwoje widžimy: Aprjenemu wjeri won twerdije a bewschitkeho Zwysela, so je Krystus